

ODWOŁYWAĆ SIĘ (8) *vb impf*

się (5), się (3).

Oba o jasne.

praes 2 sg odwoływaśz się (2). ◇ 3 sg odwoływał się (1). ◇ 3 pl odwoływają się (1). ◇ praet 3 sg n odwoływało się (1). ◇ 3 pl m pers odwoływali się (1). ◇ part praes act odwoływając się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. odwołać.

1. Powoływać się na coś jako na rozstrzygający dowód argument lub na czyjeś świadectwo; appellare Cn (5) :

odwoływać się do czego (4): Bo ielli sie thy odwoływałz do Kredá/ [...] tedy iuz nie wierzyfz tego członku kthory też tám łtoi: Wierzę Kołcioł powfzebythny Krześciánłki. *SarnUzn G3; RejPos 37; Był ten čás/ gdy [luteranowie] fię do Greckich Kościołow odwoływáli/ podawiając ludziom iż fię z nimi w fwoiey náuce zgadzaią ReszPrz 68, 68 marg.*

odwoływać się na kogo, na co (1): Mowią nam przeciwni brácia náłzy/ Vtwardźcie Confederácią y Proces iey: odwoływaiąc sie też w tym ná Bogá/ y Ewángelią iego. *PowodPr 43; [I tak to wszystko trwa jako mu zbudowawszy pp. szpitalni oddali, odwoływając się spólnie tak p. Unger, jako i p. Brzeźnicki na te młynarze, którzy to budowali i którzy tam oblicznie byli. OpisyPozn 1592 nr 19].*

a. [Powoływać się na czyjś rozkaz [na kogo]: [straż] Ichmciom z bramy wyjechać nie dopuścili, [...] z czego Ichm. są bardzo żalonymi, iż to wzdám Ichm. [...] potkało. A tak Ichm. Panowie z tym nas do Wmci przysłali opowiadając Wmci ten swój despekt, a wywiadając się, jeżeli to stało się jest z Wm. rozkazania tak, jako się na Wm. ta straż w bramie w tym odwoływa. DiarPos 31.]

b. [Zwracać się do kogoś o rozstrzygnięcie [do kogo, ze zdaniem dopełnieniowym]: także i w tej sprawie słusznie to nas dojść ma, gdyż posłowie, bracia naszy, odwoływają się do nas w domach pozostałych, jeśliż tym naruszyli wolności naszych, albo nie. *AktaSejmikPozn 1590/107.]*

2. Mówić o czymś, wzmiankować (3) :

odwoływać się do czego (1): [dworzanin] chociaż by tho znał być w sobie/ co mu ktho przypifuie/ iednak niechay ták z gołá/ nie pozwala/ bez fporu trzymánia/ ále radniey niechay fkromnie záprzy/ iż tego w nim niemálfz/ odwoływaiąc z sie záwždy nie zuchwále/ do fwego rycerłkiego rzemiełłá/ zá kthore/ łtátecznie trzymác sie/ á włzytki ine godności/ y przymioty dla iego ozdoby/ mieć ma GórnDworz G7.

odwoływać się na kogo, na co (2): Potrzebá byłá wielka piłánia Ewángeliéy [...]. Abowiém Zakón ciénien był rzeczy przyszłych: á Ewángelia o Chryłtuśie nápiłána [...]: iáko trábá/ ták w głos vkázuie Chryłtułá ónego być: ná którego się piłmo odwoływało y Prorocy *BiałKat 21; CzechRozm 233v.*

3. [Odnosić się, mieć związek znaczeniowy: iż niektóre słowá máią wzgląd ná infzé ofoby/ y ták fą fpofozioné/ że to co znáczą/ nas sie nie tycze/ ále sie odwoływa ná infzá ofobę/ iáko oto w tym. Brátem ieltem/ ále komu infzému/ nie sobie *SenekaGórn 241.]*

Synonimy: 3. dotykać się, służyć, tykać się.

Formacje współrdzenne cf WOŁAĆ.